

[Ib Thyregod.]

virke urimelig i mange tilfælde, og det er et af de problemer, vi skal beskæftige os med, når skiftelovens kapitel 6 senere kommer til behandling.

Også problemerne om reduktion af tvangsarven har jeg tidligere været inde på, og jeg skal ikke gå nærmere ind på disse synspunkter, men blot til slut gøre nogle enkelte bemærkninger vedrørende overformyndieret.

Det ligger sådan, at der jo i de udtalelser, vi har fået, også er en udtalelse fra overformyndieret, hvor man går ind for at bevare den nuværende ordning, således at overformyndieret fortsat er centralorgan for båndlagte midler, særlig umyndiges. Her har vi tidligere gjort os til talsmænd for en mere smidig ordning, således at også pengeinstitutter ud over landet kunne få mulighed for at administrere disse midler, hvad enten det er for umyndige eller for personer, som er myndige, men alligevel har en båndlagt formue.

Vi kan ikke komme uden om, at forholdene, som de er i øjeblikket, ikke er særlig tilfredsstillende; for dem, som er umyndige eller på anden måde har en formue, som er båndlagt i overformyndieret, er forholdet det, at de får en relativt beskedent rente, og at de samtidig ikke får den inflationsdækning, som man ville kunne opnå, hvis midlerne var uden for overformyndieret. Pengene er anbragt i obligationer og lignende værdipapirer, som bevarer deres nominelle værdi, men som ikke følger op med prisudviklingen, og det vil sige, at købekraften af den båndlagte formue efterhånden forringes, samtidig med at renten ikke er særlig høj. Den dækning, som de eventuelt kunne få for inflationstabene gennem ret høj rente, får de altså ikke på denne måde. Der er derfor i høj grad grund til at se nærmere på disse spørgsmål.

Nu ved jeg — det nævnte den højtærede justitsminister ved sidste førstebehandling af lovforslaget — at der er nedsat en kommission med et meget vidtgående kommissorium til at se på hele spørgsmålet om overformyndierets forhold. Jeg er ikke bekendt med, hvor langt denne kommission er nået i sit arbejde, men jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger i anledning

af de betragtninger, overformyndieret har anført i sin redegørelse til udvalget.

Erna Sørensen: Forinden jeg kommer med mine bemærkninger til lovforslaget, vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo i lovforslaget ser, at loven skulle træde i kraft den 1. januar 1963. Det forekommer mig, at vi måske kan komme i tidnød, hvis det virkelig er meningen, at dette store lovforslag skal gennemføres så hurtigt, og jeg vil da i tide rejse spørgsmålet, om ikke det vil være klogt at udsætte lovens ikrafttræden allerede nu. Ikke alene skal lovforslaget jo vedtages, men jeg går ud fra, at alt det, der skal ske i forbindelse med lovens virksomhed i praksis, vil afføde en del cirkulærer og en del administrative afgørelser.

For mig står det sådan, at det er beklageligt, at der ikke har været mere interesse for dette store lovforslag, som blev fremsat i maj måned, forinden vi tog ferie. Men på den anden side var det jo i ferietiden, og jeg tror i og for sig, at der er mange mennesker, som med interesse vil følge disse nye regler, som jeg også i min tidligere tale gav tilsagn om at støtte, idet jeg finder alle de nye ting, som er optaget her, overordentlig tiltalende og værende i pagt med den tid, vi lever i.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen kom med en vis systematik ind på de enkelte punkter, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, jeg fremsatte ved den tidligere førstebehandling, kan jeg sige, at jeg stort set er enig med ham i hans bemærkninger her. Tendensen til at beskytte den efterlevende ægtefælle og gøre det så lidt vanskeligt for vedkommende som muligt er jo helt i overensstemmelse med, hvad vi finder rigtigt inden for vort parti.

Vi tiltræder med glæde navnlig den forbedrede status, ægtefællen får ved, at arveretten udvides fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$. For mig at se har livsarvinger ikke noget berettiget krav på en arv. Selv om man synes, det er naturligt og selvfølgelig, at ens børn skal være med, skal det dog ikke være sådan, at de bygger deres liv op på en arv, som de har i vente, især sådan som forholdene er nu, hvor man fra stat og kommune støtter uddannelsen af de unge, så de tidligt kan